

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/11/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825206114
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3825206114.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom Šumavská 3, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 856 592, proti žalovanému: Mesto Partizánske, so sídlom Nám. SNP 212/4, 958 01 Partizánske, IČO: 00 310 905, zastúpený: JUDr. Ivana Magdolenová Joríková, advokátka so sídlom Hrnčíríkova 1/B, 958 01 Partizánske, IČO: 35 437 588, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 23C/94/2025-36 zo dňa 22. decembra 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie podľa § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1, § 3 a 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 73 ods. 13 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej SSP), § 200 a § 201 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) napadnutým uznesením výrokom I. zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhovala žalovanému rozhodnutím súdu uložiť povinnosť zdržať sa výkonu rozhodnutia žalovaného zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12 do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod

sp. zn. 24Pc/45/2025 a povinnosť do 3 dní od doručenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia oznámiť súdnemu exekútorovi Mgr. Nine Banášovej, so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, aby sa zdržal výkonu exekúcie vedenej pod SP. zn. 377EX 375/25 na podklade exekučného titulu Rozhodnutia Mesta Partizánske zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa neosvedčila dôvodnosť samotného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Výrokom II. podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP žalovanému nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

1.2. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa dôvodila tým, že správny orgán mesta Partizánske (žalovaný) rozhodnutím zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12 uložil navrhovateľke povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu poskytovateľovi sociálnej služby, ktorým je mesto Partizánske, za sociálnu službu poskytovanú B. F., nar. XX.XX.XXXX bytom G. H. XXXX/XX, C. v Zariadení opatrovateľskej služby v Partizánskom, nakoľko žalobkyňa je dcérou prijímateľky danej sociálnej služby a jej starobný dôchodok nie je postačujúci na

úhradu plnej výšky sociálnej služby. Správny orgán svoje rozhodnutie založil na § 73 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, v zmysle ktorého prechádza povinnosť platenia úhrady, resp. jej časti na plnoleté zaopatrené deti

a rodičov, ak sa ich príjem spoločne neposudzuje a spoločne nezapočítava s príjmom prijímateľa sociálnej služby a po zaplatení úhrady im zostáva minimálne 1,65 násobok sumy životného minima. Povinnosť platiť úhradu za sociálnu službu príbuzným však nie je bezpodmienečná a za splnenia predpokladov stanovených zákonom uvedená povinnosť zaniká. V zmysle § 73 ods. 13 druhej vety zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, ak existuje právoplatné rozhodnutie súdu o neurčení vyživovacej povinnosti zaopatreného plnoletého dieťaťa alebo rodiča voči prijímateľovi sociálnej služby, sú pri rozhodovaní podľa prvej vety obec a vyšší územní celok takým rozhodnutím viazaní. Žalobkyňa ďalej uviedla, že návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 21.11.2025 sa domáha vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že voči svojej matke nemá vyživovaciu povinnosť od 27.05.2022. Matka žalobkyne, resp. prijímateľka sociálnej služby, o ňu ako o svoje dieťa neprejavovala dlhodobo pred umiestnením do domova sociálnych služieb záujem, ani jej neposkytovala riadnu starostlivosť či výživu, a to po dobu vyše 40 rokov. Matka o žalobkyňu ani jej brata nejavila od začiatku 80. rokov až do súčasnosti žiaden záujem, je osobou závislou na alkohole. Nemožno od žalobkyne rozumne a spravodlivo očakávať, že by si vzhľadom na vek, v ktorom o ňu prestala matka prejavovať záujem mohla objektívne vybudovať citový vzťah ako medzi rodičom a dieťaťom. Má za to, že vyvodzovať z takéhoto nezvratiteľne nefunkčného rodinného vzťahu povinnosť prispievať na výživu matky je v rozpore so zásadami pravidiel morálky a dobrých mravov

a povinnosť platiť na matku výživné za takejto situácie nemožno vyžadovať. Žalobkyňa sa nestotožňuje ani s postupom žalovaného, ktorý uložil povinnosť uhrádzať rozdiel za poskytnutú zdravotnú starostlivosť len žalobkyňi, bez účasti jej brata, vlastného syna prijímateľky sociálnej služby, čo považuje za nespravodlivé a arbitrárne. Malo sa konať s oboma deťmi, aby v prípade, že obe splňajú požiadavky v zmysle § 73 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, bola povinnosť rozdelená rovným dielom medzi obe deti. Žalobkyňa je povinná plniť si povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu poskytovateľovi sociálnej služby od

265,47 eur do 283,77 eur v závislosti od počtu dní v mesiaci. S poukazom na výšku príjmu žalobkyne, jej vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére I. C., ako aj na skutočnosť, že povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu nebola určená bratovi žalobkyne, je plnenie si tejto povinnosti pre žalobkyňu likvidačné. Vedenie exekučného konania u súdneho exekútora Mgr. Niny Banášovej, pod sp. zn. 377EX 375/25 od 11.09.2025 na vymoženie pohľadávky vo výške 3.658,52 eur s príslušenstvom preukazuje, že v súčasnosti, vzhľadom na výšku príjmu

a náklady na život spolu s vyživovacou povinnosťou voči jej dcére, žalobkyňa nie je schopná plniť aj povinnosti v zmysle uvedeného rozhodnutia žalovaného. Zároveň existuje reálny predpoklad, že súd rozhodne o tom, že žalobkyňa nemá voči matke vyživovaciu povinnosť, čo má vplyv aj na povinnosť platiť časť úhrady za sociálnu službu. Práve v súhrne týchto skutočností navrhovateľka vzhliada potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami,

a teda aj dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Ak by sa žalobkyňi neposkytla súdna ochrana neodkladným opatrením, pretrvávajúci výkon rozhodnutia žalovaného by bol pre žalobkyňu finančne likvidačný a zároveň by išlo o platby v prospech matky žalobkyne v rozpore s dobrými mravmi.

1.3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu mal za osvedčené, že žalobkyňa je dcérou B. F.. Podľa rozhodnutia žalovaného

č. 413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 je B. F. prijímateľkou sociálnej služby, ktorej poskytovateľom je Zariadenie opatrovateľskej služby v Partizánskom. Žalobkyňa je matkou I. C., ktorá je toho času študentka 2. ročníka denného štúdia Ekonomickej univerzity v Bratislave. Žalobkyňa je zamestnaná u zamestnávateľa Sociálna poisťovňa,

s tarifnou mzdou vo výške 976 eur. Dňa 13.06.2024 Mesto Partizánske rozhodnutím

č. 413/2024/31084-12 rozhodlo podľa § 80 písm. c) v spojení s § 73 ods. 13 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách o povinnosti žalobkyne platiť časť úhrady za sociálnu službu poskytovateľovi sociálnej služby, ktorým je mesto Partizánske za sociálnu službu poskytovanú B. F. v Zariadení opatrovateľskej služby v Partizánskom vo výške 265,47 eur, 271,57 eur, 277,67 eur alebo 283,77 eur podľa počtu dní v mesiaci. Dňa 18.09.2025 súdny exekútor vo veci oprávneného žalovaného proti povinnej žalobkyňi pod sp. zn. 377EX375/25 vydal Upovedomenie o začatí exekúcie na vymoženie pohľadávky 3658,52 eur a trov právneho zastúpenia pri exekúcii 210 eur na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie č. 413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 vydaného Mestom Partizánske a poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica na vykonania

exekúcie č.6125380996 zo dňa 11.09.2025. Žalobkyňa voči svojej matke podala na súd návrh zo dňa 21.11.2025 o neurčenie vyživovacej povinnosti od 22.05.2022, o ktorom sa vedie konanie na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 24Pc/45/2025.

1.4. Súd prvej inštancie v súvislosti s otázkou právomoci súdu, uviedol, že z judikatúry Najvyššieho súdu SR, kompetenčného senátu (napr. 1SKomp/4/2022) aj o takomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má právomoc konať okresný súd, pretože rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v CSP, o ktorom rozhoduje vždy (v prvej inštancii) okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (SSP) neupravuje nielen neodkladné opatrenie, ale ani žiaden iný podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom; nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP. Správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP. nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani o inom podobnom procesnom prostriedku ochrany. Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa CSP. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci. Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie "žaloba vo veci samej" evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý bude o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovať.

1.5. Uviedol, že jednou zo základných náležitostí neodkladného opatrenia je opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok javí ako nedôvodný, predbežná ochrana nedôvodného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Žalobca je preto zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku môže žalobca dosiahnuť relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

1.6. Mal za to, že žalobkyňa svojou argumentáciou, či už právnou alebo skutkovou neosvedčila dôvodnosť samotného nároku voči žalovanej procesnej strane, ktorému sa má poskytnúť ochrana bezodkladnou úpravou pomerov medzi procesnými stranami s tým, že zo skutočností tvrdených žalobkyňou zistil, že aj napriek žalobkyňi známym skutočnostiam (že jej matka má dve deti, a žalovaný ako správny orgán mal konať aj s jej bratom, že matka tak o žalobkyňu (ako aj o jej brata) o ňu začiatku od 80. rokov až doteraz nejavila záujem, že sama má vyživovaciu povinnosť, nedostatočný príjem žalobkyne, nepriaznivá sociálna situácia žalobkyne) a o ktorých mala vedomosť už v čase konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie žalovaného a ktorého výkon (exekúcia) sa toho času už realizuje a ktorého výkon, exekúciu týmto neodkladným opatrením žiada zdržať, opravný prostriedok voči nemu (voči rozhodnutiu žalovaného) nepodala a ani sa nedomáhala a ani toho času nedomáha jeho preskúmania zákonnými spôsobmi (žeby sa domáhala nevyplýva z rozhodných skutočností tvrdených žalobkyňou). A preto tak vo vzťahu k žalovanému či už orgánu verejnej správy ale ani žalovanému ako poskytovateľovi sociálnej služby toho času neosvedčila existenciu nároku medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorému vzťahu sa má poskytnúť ochrana, tým že súd uloží neodkladným opatrením povinnosti žalovanému (Mesto Partizánske), ktorý nielenže vydal rozhodnutie, ktorého výkonu sa malo zdržať, ale ani Mestu Partizánske ako oprávnenej osoby, ktorej rozhodnutím č.413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 bolo priznané právo. Možno teda uzavrieť, že žalobkyňa neosvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorému žiada v tomto prípade poskytnúť ochranu.

1.7. Z rozhodných skutočností uvedených v návrhu vyplynulo, že žalobkyňa si je vedomá svojej povinnosti uloženej jej rozhodnutím Mesta Partizánske č.413/2024/31084-12 zo dňa 13.06.2024 a má vedomosť že sa vedie aj exekučné konanie, pričom z rozhodných skutočností uvedených v návrhu je zrejmé, že po tom, ako podala návrh o neurčenie výživného voči svojej matke, nevyužila prostriedky exekučného práva upravené zákonom, čiže Exekučným poriadkom, aby dočasne výkon rozhodnutia "zdržala", a to práve z dôvodov, ktoré uviedla v návrhu (vedenie konania majúceho vplyv na trvanie rozhodnutia, ktorého výkon sa realizuje, jej nepriaznivá situácia).

1.8. V prípade začatia exekúcie je výkon exekúcie predovšetkým vecou súdneho exekútora, ktorý za týmto účelom môže využívať inštitúty upravené Exekučným poriadkom. Ak ich využitie vo výnimočných prípadoch z nejakého dôvodu neprichádza do úvahy, nie je vylúčené, aby sa jeden účastník exekučného konania proti druhému aj počas priebehu exekučného konania domáhal nariadenia určitého neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní. Aj napriek uvedenému však návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia však nie je možné vyhovieť, pretože súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, t.j. na exekučnú činnosť (§ 2 Exekučného poriadku); súdny exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestrane a nezávisle; pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní (§ 3 Exekučného poriadku); v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa (§ 5 ods. 1 Exekučného poriadku); vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku). Z uvedeného vyplýva, že Exekučný poriadok vylučuje nariadenie neodkladného opatrenia voči súdnemu exekútorovi v exekučnom aj inom konaní (§ 201 ods. 2 Exekučného poriadku). Na postup súdneho exekútora v exekučnom konaní dohliada exekučný súd. Súdny exekútor sa považuje za orgán verejnej moci. Ústavnoprávne je neprípustné, aby do kompetencie jedného orgánu verejnej moci zasahoval iný orgán verejnej moci. Preto je zakázané vo vzťahu k súdnemu exekútorovi pri výkone exekučnej činnosti nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zasahovalo do jeho ústavnej kompetencie vykonávať exekúciu. (Števec, Kotrecová, Tomašovič, Molnár a kol.; Exekučný poriadok, 3. vydanie, 2018; C.H.BECK). Z uvedeného potom vyplýva, že ak sa žalobkyňa ako povinná z rozhodnutia, exekučného titulu, domnieva, že sú tu okolnosti (vedenie konania, ktoré ako tvrdí môže mať vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu), ktoré môžu ovplyvniť vykonateľnosť exekučného titulu (rozhodnutia zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12), má sa v prvom rade obrátiť na exekučný súd a využiť prostriedky upravené Exekučným poriadkom (odklad exekúcie, zastavenie exekúcie i prípadne za určitých okolností i inštitút procesného práva prerušenie konania, ktorého použite vzhľadom na § 200 Exekučného poriadku účinného od 1.4.2017 nie je vylúčené). Či tak učinila a s akým výsledkom, z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva.

2.1. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP a navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie.

2.2. Žalobkyňa namietala nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia majúce za následok jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť. Súd prvej inštancie len zhrnul argumentáciu žalobkyne obsiahnutú v jej návrhu, avšak sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril, ani ju neposúdil. Namiesto toho sa zaoberal len selektívne vybranými časťami návrhu a postupom žalobkyne, zhrnul argumentáciu, avšak neposúdil ani jednu zo skutočností osvedčujúcich neodkladnosť úpravy pomerov, ani len jediným slovom sa k nim nevyjadril a svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu tak fakticky neodôvodnil a žalobkyňa tak ani po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého uznesenia nie je známe, z akých dôvodov súd jej návrh zamietol. Mala zato, že napadnuté uznesenie síce formálne odôvodnenie obsahuje, avšak z materiálnej stránky nespĺňa náležitosti naň kladené Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie v bode 26. odôvodnenia uviedol, že "žalobkyňa svojou argumentáciou, či už právnou alebo skutkovou neosvedčila dôvodnosť samotného nároku voči žalovanej procesnej strane," avšak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmý myšlienkový postup, na základe ktorého k záveru o nedostatočnosti argumentácie navrhovateľky vo vzťahu k odôvodnenosti neodkladnosti úpravy pomerov súd prvej inštancie dospel, ani ako jednotlivé rozhodujúce skutočnosti uvedené žalobkyňou posúdil. Namiesto toho sa súd prvej

inštancie z veľkej časti uchýlil len ku konštatovaniu o nevyužití opravných prostriedkov žalobkyňou v správnom konaní. Žalobkyňa zdôraznila, že nevyužitie opravného prostriedku v správnom konaní nemôže za žiadnych okolností samo o sebe odôvodniť zamietnutie neodkladného opatrenia, nakoľko využitie inštitútu neodkladného opatrenia podľa Civilného sporového poriadku nie je podmienené predchádzajúcim vyčerpaním opravných prostriedkov v správnom konaní. Neodkladné opatrenie v civilnom konaní je inštitút slúžiaci na dočasnú a neodkladnú úpravu pomerov, v tomto prípade do času, kým dôjde k rozhodnutiu súdu vo veci samej, konkrétne v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 24Pc/45/2025.

2.3. Okrem iného je na základe odôvodnenia napadnutého uznesenia možné skonštatovať, že súd sa v ňom obmedzil len na konštatovanie absencie právomoci súdu zasahovať do právomoci súdneho exekútora pri výkone exekúcie, avšak očividne celkom opomenul žalobkyňou navrhovanú povinnosť zdržať sa výkonu rozhodnutia samotným odporcom, ktorým je mesto Partizánske, nie súdny exekútor. Práve mesto Partizánske totiž vydalo rozhodnutie zo dňa 13.06.2024 č. 413/2024/31084-12, ktoré nie je časovo obmedzené. Čo znamená, že vymožením nároku za predchádzajúce obdobie, v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 377EX 375/25 by povinnosť žalobkyne uložená uvedeným rozhodnutím nezanikla a v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia slúžiaceho na neodkladnú úpravu pomerov by neexistovala žiadna prekážka brániaca odporcovi v ďalšom budúcom vyrubovaní úhrad za sociálne služby od žalobkyne, a to aj napriek tomu, že otázka existencie vyživovacej povinnosti žalobkyne voči matke ako poberateľke sociálnej služby, ktorá je predpokladom pre plnenie uloženej povinnosti na základe § 73 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, je predmetom prebiehajúceho súdneho konania na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn.: 24Pc/45/2025. Žalobkyňa sa svojim návrhom domáha predovšetkým zdržania sa akýchkoľvek úhrad za poskytované sociálne služby jej matke, predovšetkým tých, ktoré môžu vzniknúť a vzniknú na základe rozhodnutia mesta Partizánske v budúcnosti, a to do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Na dosiahnutie obdobného výsledku by musela požadovať v petite odvolania takú zmenu rozhodnutia, ktorým by došlo k úplnému zrušeniu povinnosti platiť úhrady za sociálne služby poskytované jej matke, čo však v zmysle § 12 ods. 13 druhej vety zákona č. 448/2008 zákona o sociálnych službách bez existencie súdneho rozhodnutia o neurčení vyživovacej povinnosti nie je možné. Pričom odvolanie samo o sebe na rozdiel od neodkladného opatrenia nemá odkladný účinok, a teda by odporcovi nebránilo naďalej úhrady za poskytované sociálne služby žalobkyňi vyrubovať a vymáhať, čo znamená, že by v tomto prípade nebolo účelné.

2.4. Ďalej uviedla, že možnosť podať odvolanie nemala, nakoľko o existencii samotného rozhodnutia sa dozvedela až od súdnej exekútorky. V tomto čase už však bol výkon rozhodnutia súdnou exekútkou začatý, a hneď po zistení tejto skutočnosti žalobkyňa vynaložila všetku snahu a dostupné prostriedky na účinnú ochranu svojich práv.

2.5. Nakoľko je otázka, od ktorej existencia povinnosti žalobkyne súvisí sporná, nemôže existovať pochybnosť o opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov inštitútom neodkladného opatrenia, ktorým by sa odporca dočasne do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neurčení vyživovacej povinnosti výkonu tejto povinnosti zdržal, aby nedochádzalo k plneniu povinnosti, ktorej existencia nie je doposiaľ určitá.

2.6. Tiež poukázala na bod 27. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia z ktorého je zrejmé, že súd prvej inštancie sa odmietol zaoberať jej argumentáciou len z toho dôvodu, že podľa jeho názoru "mala vedomosť o uvedených skutočnostiach už skôr a mala ich uviesť odporcovi". Uvedené tvrdenie považovala za zarážajúce. Tieto skutočnosti dala žalovanému na vedomie pred vydaním rozhodnutia prostredníctvom čestného vyhlásenia zo dňa 06.02.2024, ktorým ospravedlnila svoju neúčasť na konaní o platení časti úhrady za poskytovanú sociálnu službu B. F. na Mestskom úrade v Partizánskom, a zároveň v ňom uviedla rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú uvedené aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

3.1. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

3.2. Uviedol, že považuje návrh v celom rozsahu za nedôvodný a uznesenie súdu prvej inštancie za zákonné a náležité odôvodnené. Žalobkyňa sa voči rozhodnutiu žalovaného nijakým spôsobom

nebránila a v toho dôsledku rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Dodal, že po začatí exekúcie žalobkyňa požiadala exekútora o povolenie plniť v splátkach, pričom jej žiadosti bolo pre splnenie zákonných podmienok podľa § 61g ods. 2 Exekučného poriadku vyhovie. Žalobkyňa sa tak ani po začatí exekúcie nedomáhala jej zastavenia z niektorého z dôvodov predpokladaných Exekučným poriadkom, ale vedomá si svojej povinnosti požiadala exekútora o plnenie v splátkach a čiastočne aj svoj dlh plnila. V exekučnom konaní sa tak núteným spôsobom vymáha pohľadávka žalovaného vyplývajúca z právoplatného rozhodnutia, ktoré správnosť a zákonnosť konkludentne uznala aj žalobkyňa, a to najskôr tým, že proti rozhodnutiu nepodala odvolanie a následne tým, že v priebehu exekúcie čiastočne plnila svoj dlh. Na nariadenie neodkladného opatrenia tu nie je žiaden dôvod.

4. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a úvahami súdu prvej inštancie. Dôvody a právne úvahy uvádzané v napadnutom uznesení sú vecne správne, dostatočne argumentačne presvedčivé a správne právne posúdené a vyhodnotené. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v súlade s § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu odkazuje.

11. V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné zdôrazniť, že účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu, a to pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení za predpokladu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Zo samotnej procesnej úpravy vyplýva povaha neodkladnosti takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že podstatným spôsobom zasahuje do subjektívnych práv a obmedzuje ich, a to bez existencie meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súd zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažil relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu. Nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť a naliehavosť úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Nevyhnutným predpokladom je však aj vysoká miera pravdepodobnosti danosti a zákonnosti nároku, ktorému sa má takto poskytnúť predbežná ochrana. Pre účely nariadenia neodkladného opatrenia sa nevyžaduje rovnaká miera dokazovania dôvodnosti samotného nároku, ako je tomu pri vecnom rozhodovaní, no aj v tomto prípade je nevyhnutné, aby

strana, ktorá sa domáha predbežného uloženia povinnosti druhej strane, osvedčila tvrdený nárok, jeho dôvodnosť a zákonnosť aspoň s veľkou mierou pravdepodobnosti.

12. Odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie uvádza, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, pretože v danom prípade žalobkyňa neosvedčila dôvodnosť samotného nároku proti žalovanému, keď neosvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami a ani potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. V tomto smere odvolací súd odkazuje na skutkové zistenia a právne závery obsiahnuté v bodoch 27. až 29. odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorých súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne vysvetlil, prečo (vzhľadom na prebiehajúce obrany) nevzhladol dôvody na úpravu pomerov strán nariadením neodkladného opatrenia v znení navrhnutom žalobkyňou. Žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila len vlastnými tvrdeniami, ktoré neosvedčila. Svoj návrh nepodporila žiadnym takým dôkazom, na základe ktorého by mohol súd tvrdenia žalobkyne objektivizovať a z ktorých by mal minimálne osvedčenú dôvodnosť samotného nároku proti žalovanému. Odvolací súd zdôrazňuje, že len samotná spornosť existencie povinnosti žalobkyne a začaté konanie nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Pokiaľ žalobkyňa namietala porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nedostatočne odôvodnené, odvolací súd v danom prípade konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia je dostatočne zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáhala, čo súd prvej inštancie zohľadnil, akými úvahami sa riadil, ktoré ustanovenia aplikoval, k akým záverom dospel a z akých dôvodov návrh zamietol.

14. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. novembra 2011, sp. zn. 6Cdo/145/2011).

15. Odvolací súd preskúmal i výrok II. o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o závislý výrok. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil žalovaného ako úspešnú stranu, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, správne mu náhradu trov konania nepriznal.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP s tým, že v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie, s ktorým sa s plnom rozsahu stotožňuje §387 ods. 2 CSP).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému proti žalobkyňi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
 - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
 - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).